

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Compendiosa Praxis Beneficiaria

Nicolarts, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1658

Clemens Papa VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61991)

VII. quâ motu proprio & de Apostolicæ potestatis plenitudine declaravit quascumque collationes contra formam Concordatorum factas, & imposterum faciendas, irritas & inanes, nullum titulū, vel colorem ipsa beneficia possidentibus tribuisse, aut in futurum tribuere, sed illos pro malæ fidei possessoribus, & merè intrusis ab omnibus habendos & centendos, ac fructus per eos perceptos & percipiendos, nullo unquâ tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse &c. cuius Constitutionis tenor sequitur.

CLEMENS PAPA VII.

Concordatum

AD futuram rei memoriam. Admonet Nos incumbentis Nobis Pastoralis officii cura, ut non solum Nobis, sed etiam cunctorum Christi fidelium, & præsertim Ecclesiasticarum personarum profectibus diligenter intenti, illorum occurramus dispendiis, & quæ in cuiusque ipsorum præiudicium sive noxam, quâvis etiam auctoritate prodiisse comperimus, salubriter reformemus.

*Clemens
Papa 7.
Constit. 4.
Bullarii
tom. 3.*

*Prælati &
principes
usurpa-
bant dis-
positiones
beneficio-
rum con-
tra for-
mam Con-
cordato-
rum.*

Num. I. Sanè dudum ad Nostram pervenit notiti-
am, qualiter nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi, ac Eccle-
siarum Prælati, nonnulli etiam Principes, & Domini tem-
porales inclytæ Nationis Germanicæ, post miserabilem
Vrbis direptionem, collationes & dispositiones beneficio-
rum Ecclesiasticorum, Nobis & Sedi Apostolicæ, etiam
virtute Concordatorum inter Sedem & Nationem præfa-
tas reservatorum, temerè usurpare præsumperunt, ac col-
latio-

lationes & dispositiones Nostras, & dictæ Sedis de illis factas admittere contempserunt, nedum in Nostrum & ipsius Sedis vilipendium, sed etiam iurium Nostrorum, & eiusdem Sedis, ac illorum, quibus de ipsis beneficiis providimus, aut in quorum favorem aliàs disposuimus, seu provideri & disponi mandavimus, grave præiudicium. Et quamvis contra præsumptores & contemptores huiusmodi, in Bulla quæ quotannis in die Cœnæ Domini de more lecta fuit, declaraverimus, & protestati fuerimus, quod in præmissis, & aliis quibuscumque iuribus dictæ Sedi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecunque, & quomocumque quæsis, seu quærendis, per quoscumque actus contrarios, aut quomodolibet præiudicantes, tacitos vel expressos, à Nobis, vel ab eadem Sede quomodolibet factos, vel faciendos, aut quemcumque temporis fluxum, vel patientiam, vel tolerantiam Nostram, Nobis aut eidem Sedi nullatenus præiudicari debere, aut quomodolibet posse: tamen, sicut non sine animi Nostri mæore intelleximus. nonnulli ex Archiepiscopis, Episcopis, Prælati, Principibus, & Dominis prædictis, adhuc à præmissis desistere non curarunt, nec de præsentibus curant: quin imò, quod deterius est, ne provisiones Apostolicæ admittantur, per sua mandata etiam pœnalia prohibere non verentur, in animarum suarum grave periculum, & aliorum Prælatorum, ac Principum Catholicorum dictæ Nationis perniciosum exemplum, & scandalum plurimorum.

II. Nos igitur, qui à dictis CONCORDATIS, quæ ^{Idèd hic Pontifex collationes} olim à Romanæ Ecclesiæ, & dictæ Nationis hominibus,

Ec 2

pro

*beneficio-
rum factas
contra for-
mam di-
ctorum
Concorda-
torum ir-
ritas, &
provisis
aut male
fidei pos-
sessori ad
fructuum
restitu-
tionem ten-
eri deser-
vatis.*

pro ipsius Ecclesiæ unione, ac pace, & tranquillitate inter Ecclesiam & Nationem prædictas perpetuò solidandis & conservandis laudata, conclusa, & acceptata fuerunt, nulla tenus recedere intendimus, ne dicti præsumptores & contemptores, aut per eos in dictis beneficiis intrusi, ex huiusmodi temeraria præsumptione gloriari valeant, neve ipsi intrusi ex adulterinis eorum titulis aliquem fructum reportent, nec illis, quibus de beneficiis prædictis per Nos aut dictam Sedem, seu eius auctoritate provisum extitit, & in futurum providebitur, per alicuius temporis fluxum, seu aliquam patientiam, vel tolerantiam præiudicium fiat, aut factum censeatur, ex Pastoralis officii debito providere volentes, ac **CONCORDATIS** prædictis firmiter inhærentes, Motu proprio, & ex Nostra matura deliberatione, ac certa scientia, auctoritate Apostolicâ, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium declaramus præsentas collationes & alias dispositiones de quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura & sine cura, Nobis & dictæ Sedi, ut præfertur, reservatis, per Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, & sæculares Principes, & Dominos quoscumque dictæ Nationis, seu ad eorum præsentationem, vel nominationem, etiam per Ordinarios ipsorum beneficiorum collatores, à tempore dictæ direptionis, citra & contra tenorem & formam dictorum **CONCORDATORUM** quomodolibet factas, & in posterum faciendas, personis quibus, aut in quarum favorem factæ sunt, aut in posterum fient, nisi sint per Nos, aut Nostrâ, vel dictæ Sedis auctoritate approbatæ, nullum titulum, vel colorem

ipsa be

ipsa beneficia possidendi tribuisse, aut in futurum tribuere, sed & illos pro malæ fidei possessoribus, & merè intrusis ab omnibus haberi & censi, ac fructus per eos ex beneficiis huiusmodi perceptos & percipiendos, nullo unquam tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse, & ad illorum restitutionem, ad eorum quorum interest, seu etiam fisci Nostri instantiam, omnibus viis iuris, & remediis compelli posse & debere, & eos nullo unquam tempore beneficio *Regularum de annali, & triennali pacifico possessore* gaudere potuisse, aut posse.

III. Illis verò, quibus eadem beneficia per Nos, aut auctoritate Nostrâ, vel dictæ Sedis, tenore, & formâ **CONCORDATORUM** huiusmodi servatis, collata seu commendata sunt, aut in futurum conferentur, vel commendabuntur, nec non Ecclesiis & locis Ecclesiasticis, ac Collegiis, quibus perpetuò, vel ad tempus eadem auctoritate unita sunt, aut in posterum unientur, ac omnibus illis, qui in executione literarum Apostolicarum eis concessarum per constitutiones, seu mandata Archiepiscoporum, Episcoporum, Prælatorum, Principum, vel Dominorum prædictorum, hætenus quomodolibet impediti fuerunt, aut in posterum impediuntur, dictas Regulas, & quemcumque temporis fluxum, seu patientiam, vel tolerantiam minimè obstare debere, quò minus contra dictos intrusos, & intrudendos quocumque tempore judicialiter experiri valeant.

IV. Decernentes, si per quoscumque Iudices, & Commissarios,

*Provisis
autem à Se-
de Aposto-
lica iuxta
tenorem
Concorda-
torum iura
quocum-
que refer-
uas, etiam
agendi quò
documque
contra in-
trusos.*

*Decretum
irritans.*

missarios, quâvis auctoritate fungentes, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Palatii Apostolici causarum Auditores sententiarum, interpretari, & iudicari debere, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter sententiandi, interpretandi, & iudicandi facultate & potestate; ac irritum & inane, si secus super his, ab eis vel quibusvis aliis quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter attentatum forsitan est hætenus, aut in posterum contigerit attentari,

*Clausula
derogato-
ria.*

V. Non obstantibus Regulis & aliis præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præmissa ad omnium notitiam deducantur, volumus & mandamus præsentibus in Cancellaria Apostolica more solito publicari, & in quinterno eiusdem Cancellariæ describi.

*Transum-
ptorum fi-
des.*

VI. Prætereâ, quia difficile foret præsentibus literas ad singula loca, in quibus de eis forsitan fides facienda foret, deferri, eadê Apostolicâ auctoritate decernimus, quod ipsarum transumptis, manu alicuius Notarii publici inde rogati subscriptis, & sigillo alicuius personæ Ecclesiasticæ in dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus in iudicio & extra, & aliâs ubilibet fides indubitata adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

*Sanctio præ-
missis.*

VII. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.
Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Do-
mini

minicæ millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Kal.
Iulii, Pontificatus Nostri anno undecimo.

Blosius.

§. 13. Ex qua collige primò, hujusmodi provisos per Ordina-
narios contra formam Concordatorum Germaniæ, omni ti-
tulo carere & possessione, nec eorum possessionem veræ pos-
sessionis, sed potiùs iniquæ usurpationis & veræ intrusionis
nomen mereri. *Felin. in c. in nostra. in fin. de rescript. Simonetta de
reservat. quest. 48. Branden ad Concord. German. quest. 2. num. 11. &
seq. ac quest. 5. num. 9. & seq. Chokier ad reg. cancell. reg. 1. num. 15. ex
prædicta Clementis Papæ VII. Constitutione.*

Vnde pro-
visi contra
formam
Concorda-
torum ca-
rent omni
titulo &
possessione.

§. 14. Secundo, nec tutos esse beneficio Regulæ de *Annali*
& *Triennali* possessore, ex disertis verbis dictæ Constitutionis;
sed cum ipso jure privati sint beneficio, non possunt illud ci-
tra peccatum mortale retinere, verùm tenentur in foro con-
scientiæ & animæ judicio statim dimittere, etiam ante om-
nem ludicis sententiam, *Abb. in c. extirpandæ. §. verò. num. 24.
de præben. Hoieda de incompatib. benef. part. 1. cap. 13. num. 61. Tira-
quell in l. si unquam. num. 291. & 292. C. de revoc. donat. Branden ad
Concord. quest. 5. num. 10. Covar. tom. 1. relect. in c. possessor. part. 2. §.
10. num. 10. de reg. iur. in 6. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3.
quest. 1. num. 58. & lib. 7. quest. 1. num. 110. Chokier ad reg. 8. gloss. 11.
num. 8. & ad reg. 33. aliàs 35. n. 89. Layman Theol. moral. lib. 4. tract.
2. cap. 15. num. 2. 3. & 4. & fructus perceptos restituere, juxta ean-
dem Clementis Papæ Constitutionem; adeoq; frustrà dubita-
mus, habentes verba expressa Principis. *l. ancilla. 12. C. de furtis.**

Nec tuti
sunt bene-
ficio regu-
læ de anno-
li, vel tri-
ennali pos-
sessore.

§. 15. Tertio, Collatores, & eos, qui hujusmodi provisos non
intrans per ostium, sed aliunde ascendentes, ad possessio-
nem admittunt, præter gravissimum peccatum, quo animam
suam illaqueant, mittendo falcem in messem alienam, & ju-
ra Pontificia violando, qui est actus injustitiæ, ex genere suo
peccatum mortale, *D. Thom. 2. 2. q. 59. art. 4. & q. 70. art. 4. Bran-
den quest. 5. num. 15. Zerola in praxi Episcop. part. 1. verb. beneficia. ad
secundum. teneri ad restitutionem damni & interesse, quod
provi-*

Sed etiam
sic confē-
rent: s gra-
vissime
peccant.

Ioan. 10.
2. 1.

provisus Apostolicus patitur. Vide Rebuff. in praxi benef. de pœnis collat. indign. Garciam de benef. part. 7. cap. 16. n. 51. & seq. Nec non suspensos esse à beneficiorum & officiorum collatione, donec veniam petentes, restitutionis gratiam à Sede Apostolica meruerint obtinere, per Constitutionem Gregorii XIII. Pontificis Maximi. Gonzalez ad reg. 8. §. 7. proœm. num. 247. Qui bus subjungit Branden loc. cit. num. 20. & seq. quod Confessarii tales malè provisos, & eorum collatores non possint in Sacramentali Confessione absolvere, nisi priùs dimisso beneficio, fructus & damna restituerint.

Nec illos
excusas
ulla con-
suetaris
possessio.

§. 16. Nec Collatores excusat contraria possessio, aut consuetudo cujuscumque etiam temporis; quia diuturnitas temporis non diminuit, sed adauget potiùs peccatum, c. fin. l. q. 3. & ibi gloss. c. non satis. 8. ibi, nec sub obtentu cuiusquam consuetudinis reatum suum quis tucatur. & c. cum Ecclesia. 7. de Simon. vide supr. à tit. 1. dub. 2. §. 5.

Nec huius-
modi pro-
visi ad eo-
rum bene-
ficiorum
situlum
possunt
Ordinari.

§. 17. Collige quartò, in praxi, & conscientia tutius videri, quod quicumque de beneficiis Sedi Apostolicæ per Concordata Germaniæ reservatis, contra eorundem tenorem per Ordinarios sunt provisus, & ea scienter retinent, nequaquam valeant ad eorum titulum sacro Ordine initiari. Quia cum Concilium Trid. sess. 21. cap. 2. de reform. & Pius Papa V. Constit. 75. Bullarii tom. 2. expressè decernant, ne quis deinceps Clericus sæcularis, quamvis aliàs sit idoneus moribus, scientia & ætate, ad SS. Ordines titulo beneficii promoveatur, nisi priùs legitime constet, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere: huiusmodi autem, quibus sic beneficia invalidè collata sunt, cum sint merè intrusa, nec ullum omninò habeant titulum, ne quidem coloratum, sed nec ullam possessionem; cum acceptatio beneficii notoriè nulla, possidendi nullum colorem tribuat, Chokier in comment. ad reg. 27. aliàs 28. cancell. num. 36. cum aliis ibid. citatis. Imò nec ullo unquam tempore gaudere queant beneficio Regulæ de annali & triennali possessore, sed ipso jure privati sint, & beneficia sic obtenta teneantur dimittere, etiam ante omnem iudicis sententiam, & fructus perceptos restituere, uti ex præceden-

Greg. Pa-
pa 13.
Constit.
41. Bulla-
rii tom. 2.
relata su-
pra tit. 1.
dub. 11. §. 1.

cedentibus abundè patet, sequitur planè, quod ii ad ejsmodi beneficiorum titulum nequeant sacris Ordinibus insigniri, citra suspensionem ab executione Ordinis sacri per ipsos suscepti, uti sine titulo Ordinati. *Bonacina tom. 1. de Sacram. Ord. disp. 8. quest. 1. punct. 5. sub num. 30. & tom. 3. disp. 3. quest. 1. punct. 8. num. 1. 4. & 12 in fin. contra Garcia de benef. part. 2. cap. 5. §. 1. num. 148.*

§. 18. Nec relevat, si cum eodem *Garcia loc. cit.* dicas, juxta Concilium Tridentinum suprà citatum sufficere, ut quis non dicatur Ordinatus sine titulo, quod sine fraude pacificè possideat beneficium, esto, non habeat legitimum titulum. Siquidem hæc possessio, non est vera possessio, cum taliter provilus suum non possideat, sed potius est alieni detentio, intrusio, invariatio, & iniqua usurpatio, omni possessionis colore, & juris adminiculo destituta, ut *suprà §. 13. & seq.* latè est demonstratum; quæ nec à fraude potest exculari, *Simonetta de reservat. quest. 29. num. 2.* sicut ergò quis non potest titulo alieni beneficii Ordinari, teste prædicto *Garcia de benef. part. 2. cap. 5. num. 95.* ita nec eo modo provilus, cum verè alienum occupet. Ad hæc, si licitè posset quis taliter collati beneficii titulo ad sacros Ordines promoveri, etiam posset hujusmodi beneficium in favorem alterius resignare; cum juxta Concilium Tridentinum *cit. sess. 21. de reform. cap. 2.* liceat liberè resignare beneficia, ad quorum titulum quis fuit Ordinatus, factâ tamen de eo mentione, & habito aliunde, unde vivat; atqui taliter provilus id non potest, quamvis diu pacificè possederit, *Flamin. Paris de resignat. lib. 3. quest. 1. num. 39. 40. 41. 42. 43. & seq.* nam ex quo verè intrusus est, & ab initio jus nullum habuit in sic obtento beneficio, in alium transferre nequit. *c. Daybertum. 1. q. 7. c. quod autem. 5. de iure patron. uti nec permutare, sed statim dimittere tenetur ex dictis suprà §. 14.* Nec longa detentio beneficii iustificat titulum aliàs invalidū, *c. dilecto. 25. de preben. reg. 18. de reg. iur. in 6. c. causam. 7. & c. accedentes. 11. ibi Abb. & Felin de prescript.* Neque ex diuturnitate tēporis nascitur titulus in beneficialibus & spiritualibus, *Bald. per tex. in cap. ex parte. 1. de testibus.* & qui retinent rem furtivam, quantò magis retinent,

Responde-
tur ad ar-
gumentum
contrariū.

tantò magis peccant, c. si res. 14. q. 6. l. si pro iure. 7. ff. de condic. fur. eleganter Flamin. Paris. loc. cit. & lib. 7. quæst. 4. num. 108. 109. & seq. Branden ad Concord. German. quæst. 5. n. 11. & 12. Igitur nec ad eorundem titulum Ordinari potest. Vnde suaserim, ut ubi nullus foret à Sede Apostolica provisus, ii, quibus sic nulliter ab Ordinario collatum est beneficium, pro secura dicti beneficii retentione, & conscientia exoneratione, indilatè novam à Sede Apostolica provisionem impetrent. Branden supra quæst. 5. num. 31.

Argumen-
ta à non
usu seu
non recep-
tione, aut
contraria
consuetu-
dine con-
tra Consti-
tutiones
Apostoli-
cas sunt
frivola.

§. 19. Ex his porrò quisquis obediens S. Ecclesie Romanæ filius liquidò cognoscer, vulgaria hæc argumenta non usus, contrariæ consuetudinis, seu præscriptionis, aut non receptionis contra leges Canonicas, & Constitutiones Apostolicas, esse potiùs inobediencie fulcimenta, quàm filialis erga S. Sedem Apostolicam reverentia & observantia documenta; quandoquidem summi Pontifices tot suis sanctionibus, ac Decretis, & antè & nunc, quascumque consuetudines contrarias, non usus, & præscriptiones omninò prohibuerint, sustulerint, & proscripserint, & in dies prohibeant & damnent. De Pontificia autem in hoc potestate nemo verè Catholicus dubitare potest, minùs de voluntate, quæ ex clausulis Decreti irritantis, & verbis disertis in Constitutionibus suis expressè adiectis clarissimè elucet. Quin etiam, cùm nec eius leges pendeant ab acceptatione populi, uti optimè docent Suarez lib. 4. de legibus. cap. 16. num. 2. & seq. Diana resolut. moral. part. 7. trac. 1. resolut. 28. num. 2. consequens est, quod nec per non receptionem, seu non usum abrogari queant, uti ex præmissis abundè constat, & perpulchrè tradit Diana resolut. moral. part. 6. trac. 9. resolut. 13. & part. 7. trac. 1. resolut. 28. per tot. Insuper toties à Sacra Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini interpretum declaratum fuit, teste Branden ad Concord. quæst. 4. num. 28. nec non à summo Sacra Rotæ Romanæ Tribunali decisum, per nullos actus contrarios, non usum, aut inobservantiam, præscriptionem, consuetudinem, etiam mille annorum, aut immemoriam, derogari Pontificiis Constitutionibus, & legibus Canonice, citra certam, positivam scientiam.

scientiam, & expressum Summi Pontificis consensum, sicuti supra hoc tit. & dub. §. 5. & seq. luculenter est demonstratum: aded ut his deficientibus, vanum sit eiusmodi exceptiones prætexere, sed verè dici possit, *Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis.* Et inde, ut deplorat Branden ad Concord. loc. cit. n. 15. plurimarum Ecclesiarum ruina provenit, dum per eiusmodi exceptiones, Apostolicis Constitutionibus illuditur.

Lucæ 12.
n. 47.

Ad Heb.
13. v. 17.
Matth.
22. v. 21.

§. 20. Quæ meritò à quibuscumque Ordinariis collatoribus, illis præsertim, qui Pontificia iura per suas attentatas collationes invadere non verentur, contra apertam Concordatorum dispositionem, quæ ipsis nota est, vel esse debet, & consequenter eos latere nequit prædictarum provisionum nullitas & iniustitia, forent penitiùs examinanda, & perpendenda, cùm scriptum sit, *Obedite Præpositis vestris, & subiacete eis.* Et Christus nos apertè doceat, *Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo.* Alioquin, uti seriò inculcat Branden quaest. 4. num. 35. non dubitandum sit, quin sub istis prætensionibus legis non receptæ, seu non usus, vel contrariæ consuetudinis, aut præscriptionis contra Indulta Apostolica, leges Canonicas, Ordinationes & Constitutiones Pontificias, magna eorum, prout & Advocatorum, Procuratorum, Iudicum minùs circumspèctè agentium, atque etiam Theologorum in excusandis Confitentium erroribus, contra ius positivum plus æquò propensorum, magna inquit d. Branden, caterva volet, & descendat ad eos, ubi sine lege est sempiterna confusio; à qua nos omnes Divina Bonitas præservare dignetur.

Ad quæ merito attendere deberent.

§. 21. Insuper advertant dicti collatores Ordinarii, dum uti nolunt privilegio Concordatorum, vel eadem non observare, usu recepta non esse allegantes, se teneri ad observationem Regulæ IX. Cancellariæ Apostolicæ; siquidem, ubi exeunt Concordatâ, subintrant reservationes Regularum Cancellariæ: & egressus unius operatur ingressum alterius, c. cum renuntiatur. 32. q. 1. l. 1. §. illud sciendum. ff. de separat. & à remotione unius contrarii, sequitur positio alterius, l. sed si pupillus. II. §.

Concordatâ Germaniæ repudiantis tenentur observare Regulas Cancellariæ Apostolicæ.

si instituta ff. de instit. action. Branden ad Concord. quest. 4. num. 43. Chokier ad reg. 8. gloss. 20. num. 7. & 8. & sic non nisi in quatuor mensibus, videlicet Martio, Iunio, Septembri, & Decembri beneficia vacantia conferre possunt, reliquis octo mensibus, Januario, Februario, Aprili, Maio, Iulio, Augusto, Octobri & Novembri per eandem Regulam Summo Pontifici reservatis: ita ut incidant in scyllam, cupientes vitare charybdim.

In beneficio intrusus non potest conferre beneficia ad se in illa qualitate spectantia.

§. 22. Quæret forsan aliquis, an intrusus in beneficio reservato, puta, Præpositura, Decanatu, vel Scholastia &c. & habitus ac reputatus pro Præposito, Decano, aut Scholastico, & in possessione existens, possit pro eo tempore beneficia vacantia ad collationem Præpositi, Decani, vel Scholastici spectantia conferre? Responsio facilis est ex præmissis, eaq; negativa, prout resolvit *simonetta de reservat. benef. quest. 44. per totum motus auctoritate Rotæ decis. 20. in antiq. & decis. 4. in antiquior. de praben.* quem sequitur *Gonzalez ad reg. 8. gloss. 45. §. 2. num. 44. & seq. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 4. num. 251. & cap. 5. num. 21.* Ratio est, quod possessio beneficii reservati careat omni iuris adminiculo, imò possidens propriè nullam possessionem habeat, obstante reservatione & Decreto irritante, sed & ipso iure privatus sit beneficio, uti dictum *suprà hoc dub. §. 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. & 18.*

Provisiones Apostolicæ debent executioni mandari sine placito prævio Episcoporum, eorumve Officialium, sub pœna excommunicationis contra impediētes.

§. 23. Cùm porrò in quibusdam Episcopatibus introductus esset abusus ille, sed & per statuta Synodalia cautum, (prout etiam in quibusdam Germaniæ Episcopatibus factum scio) nullæ literæ, provisiones, bullæ & gratiæ Apostolicæ publicarentur, seu executioni demandarentur, nisi præviâ earundem approbatione, seu *Placeto*, ut vocant, ab Episcoporum Officialibus, ministrisve obtento: eoq; prætextu fiebat, ut dictæ provisiones & literæ Apostolicæ, per eosdem Officiales Ordinariis collatoribus plus æquò faventes, vel supprimerentur, suspenderentur, aut impedirentur; & iidem collatores suos intrusos in beneficiis S. Sedi reservatis eò faciliùs manutēerent, in gravissimum eiusdem Sedis, ab eaq; provisorum præiudicium; hinc *Clemens* Papa VII. ut hisce incommotis obviaret, huiusmodi statuta Synodalia omninò cassavit, & annullavit, atque è statu

statutorum libro expungenda decrevit, nec non literas Apostolicas absque eiusmodi placeto exequendas: Episcopos verò, eorumq; Officiales, & alios quosvis, qui provisos Apostolicos ad hoc adigere, vel aliàs literarum Apostolicarum executionem quomodocumque impedire, eisq; auxilium directè, vel indirectè præstare præsumpserint, Anathematis sententiæ tandem subiacere voluit, quousque ad cor redeuntes, eius interdicti relaxationem, debitâ satisfactione præmissâ, meruerint à Summo Pontifice impetrare, uti ex illius Constitutione hic subiecta patet.

CLEMENS PAPA VII.

Clemens
Papa 7.
Constit. 35.
Bullariis
111. 1.

AD perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex, qui solet pro debito Pastoralis officii alios in sua justitia confovere, non debet suam, & Apostolicæ Sedis justitiam negligere, quare Nos ad ea debemus sollicitè intendere, per quæ Nostra, & ejusdem Sedis auctoritas conservetur, & quæ propterea à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris providè processisse comperimus, ut perpetuò firma & illibata persistant, libenter Apostolico munimine roboramus, ac aliàs Nostræ provisionis remedium adjicimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Execratur

Num. 1. Sanè licet olim bonæ mem. **VRBANUS** Papa VI. in sua obedientia nuncupatus, concesserit

Urbanus
Papa 6.
concessit
olim

F f 3